

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/19/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3817010637
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 04. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Samaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2018:3817010637.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ondreja Samaša a sudcov JUDr. Beáty Javorkovej a JUDr. Františka Kováča na verejnom zasadnutí konanom dňa 3. apríla 2018 prejednal odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Prievidza v trestnej veci obžalovaného

U. J.,

nar. XX.XX.XXXX v F., trvale bytom T., V. Z. X/XX, okres T., t.č. v ÚVTOS Ilava, na verejnom zasadnutí prítomného,

ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu Prievidza sp. zn. 2T/131/2017 zo dňa 13.11.2017 a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 2 Tr. por. z r u š u j e sa napadnutý rozsudok v celom výroku o uloženom treste a vo výroku o zrušení skoršieho trestného rozkazu.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sa obžalovaný o d s u d z u j e pri nezmenenom výroku o vine v rozsudku súdu prvého stupňa podľa § 212 ods. 4 Tr. zák. s použitím §§ 36 písm. l), n), 37 písm. h), m), 38 ods. 2, 42 ods. 1, 41 ods. 2 Tr. zák., k súhrnnému trestu odňatia slobody na 3 (tri) roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. sa pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd zároveň zrušuje výrok o treste, ktorý bol uložený obžalovanému J. trestným rozkazom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 0T/100/2017 zo dňa 13.10.2017, právoplatný dňa 04.11.2017 ako i všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

o d ô v o d n e n i e :

Obžalovaný U. J. bol rozsudkom Okresného súdu Prievidza č.k. 2T/131/2017-58 zo dňa 13.11.2017 uznaný vinným v bode 1) zo zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b), ods. 4 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. e) Tr. zák., v bode 2) z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že 1. v presne nezistenom čase od 18:00 h dňa 20. 06. 2017 do 16:00 h dňa 21. 06. 2017 sa vlámal do plechovej budy nachádzajúcej sa pri reštaurácii M. na G. I. v T., okres T., tak, že strihacími kliešťami odstránil dva visiace zámky na dverách plechovej budy, z ktorej odcudzil dámsky horský bicykel zn. J., ružovo - bielej farby, v. č. O čím spôsobil majiteľovi uvedeného bicykla Y. F. škodu vo výške 308,- Eur, pričom bol trestným rozkazom Okresného súdu v Prievidzi sp.

zn. OT 51/17 zo dňa 28. 04. 2017, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 11. 05. 2017 odsúdený za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f) Trestného zákona k trestu odňatia slobody v trvaní jeden rok, s podmienočným odkladom na skúšobnú dobu dva roky; 2. dňa 30. 07. 2017 asi o 17:00 hodine v T. na ulici S. Z. vošiel cez otvorené vchodové dvere do obytného domu č. XX, kde spreď bytu č. X odcudzil jeden pár tenisiek značky E. E ktoré si schoval pod tričko, pričom bol následne v priestoroch bytovky zadržaný poškodeným, čím spôsobil poškodenému C. V. škodu vo výške 50,- eur, pričom skutok spáchal napriek tomu, že dňa 18. 04. 2017 bol postihnutý Obvodným oddelením Policajného zboru Prievidza uložením blokovkej pokuty nezaplatenej na mieste vo výške 20,- eur, číslo 13021115 za spáchanie priestupku proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, ktorá nadobudla právoplatnosť dňa 18. 04. 2017, a hoci bol trestným rozkazom Okresného súdu Prievidza sp. zn. OT 51/2017 za 28. 04. 2017, právoplatným dňa 11. 05. 2017 odsúdený za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f) Trestného zákona na trest odňatia slobody 12 mesiacov so skúšobnou dobou v trvaní 24 mesiacov.

Bol za to odsúdený podľa § 212 ods. 4, § 42 ods. 1, § 38 ods. 4, § 36 písm. l), § 37 písm. h), m), § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 per analogiam Tr. zák. k súhrnnému trestu odňatia slobody 2 roky nepodmienenčne. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. súd obžalovaného pre výkon trestu sa zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd zároveň zrušil výrok o treste, ktorý bol uložený obžalovanému J. trestným rozkazom Okresného súdu Prievidza č. OT 100/2017 zo dňa 13.10.2017, právoplatný dňa 04.11.2017 ako i všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

Rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože ho ihneď po jeho vyhlásení napadol prokurátor čo do výroku o treste v neprospech obžalovaného. V písomných dôvodoch uviedol, že trest uložený obžalovanému je neprimerane mierny. Ide o páchatela doposiaľ 19-krát súdne trestaného, z toho 15-krát pre majetkovú trestnú činnosť, pričom u neho prevažujú priťažujúce okolnosti. Neustále pokračuje v páchaní tohto druhu trestnej činnosti, a to aj napriek tomu, že už bol viackrát odsúdený aj na nepodmienenčný trest odňatia slobody. Hoci skutkami spôsobil malú škodu, nebol dôvod na použitie ustanovenia § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Tr.zák. per analogiam. Takýto postup je v rozpore s § 34 ods. 1 Tr. zák., pretože trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelmi trestných činov. Vzhľadom na predchádzajúci život obžalovaného preto navrhuje, aby krajský súd zrušil výrok o treste, a uložil obžalovanému súhrnný trest odňatia slobody podľa § 212 ods. 4, § 36 písm. l , § 37 písm. h/, m/, § 42 ods. 1 a § 38 ods. 4 Tr.zák., v prvej polovici trestnej sadzby, so zaradením do stredného stupňa stráženia a zároveň zrušil výrok o treste uložený mu rozhodnutím Okresného súdu Prievidza sp.zn. OT/100/2017 zo dňa 13.10.2017, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom ku zmene, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

K odvolaniu prokurátora sa vyjadril obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu. Uviedol, že od začiatku vedenia trestného stíhania sa ku skutkom priznával, na hlavnom pojednávaní dal vyhlásenie o vine. Podľa § 38 ods. 4 Tr. zák. mu hrozil trest vo zvýšenej trestnej sadzbe, kedy spodnou hranicou trestu by bola hranica 5 rokov a 4 mesiace. Vzhľadom na okolnosti činov by takáto trestná sadzba bola neprimerane prísna a mĺňala by sa účelu trestu. Je potrebné zohľadniť nízku výšku škody spôsobenej konaním obžalovaného, ako aj jeho osobné pomery, kedy sa po rozvoďe ocitol bez domova a práce, v zložitej životnej situácii, ktorá ho síce nezbaľuje zodpovednosti za dané skutky, avšak mala by sa pri výmere trestu zohľadniť pri výmere trestu. Odvolanie prokurátora preto navrhuje zamietnuť ako nedôvodné, pretože sa plne stotožňujú s výmerou trestu, ako ju ustálil súd prvého stupňa.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní, navrhol prokurátor krajskej prokuratúry odvolaniu podriadeného prokurátora vyhovieť. Obžalovaný uviedol, že navrhuje odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietnuť.

Odvolací súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré tomuto výroku predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie prokurátora je čiastočne dôvodné.

Pokiaľ ide o procesný postup orgánov činných v trestnom konaní a súdu prvého stupňa, v tomto smere nebola v odvolaní vytýkaná žiadna chyba, pričom ani odvolací súd nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Ďalej je potrebné uviesť, že s poukazom na skutočnosť, že obžalovaný urobil pred súdom prvého stupňa vyhlásenie o vine podľa § 257 ods.1 písm. b) Tr. por., predmetom odvolacieho konania mohol byť len výrok o treste.

K vytýkaným chybám ohľadom výroku o treste uvedeným v odvolaní prokurátora odvolací súd uvádza nasledovné skutočnosti.

Uložený mimoriadne znížený súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 2 rokov síce správne vyjadruje charakter a nižšiu mieru závažnosti trestných činov, ktorých sa obžalovaný dopustil. Takýto trest však nezodpovedá ustanoveniam Trestného zákona. Výmera tohto trestu odňatia slobody bola prvostupňovým súdom nesprávne určená.

Obžalovaný je, a tu treba prisvedčiť odvolaniu prokurátora, osobou viackrát súdne trestanou, pre trestnú činnosť najmä majetkového charakteru. V minulosti mu boli ukladané aj nepodmienečne odňatia slobody. V niekoľkých prípadoch sa síce na neho hľadí ako na osobu netrestanú, súd však ani tieto jeho odsúdenia nemohol z hľadiska možností jeho nápravy prehliadnuť.

Pre správnosť záveru súdu prvého stupňa o nepodmienečnosti uloženého trestu odňatia slobody svedčí predovšetkým to, že na prevýchovu odsúdeného už bolo vplyvané nepodmienečným trestom odňatia slobody, pričom výkon tohto trestu nevedol k „trvalej“ náprave obžalovaného.

Je teda potrebné, s poukazom na všetky vyššie uvedené skutočnosti, na jeho prevýchovu pôsobiť opätovne, a to trestom odňatia slobody nepodmienečným, a zároveň aj dostatočne prevýchovným, ako k tomu správne dospel aj prvostupňový súd.

Ak však súd prvého stupňa mienil použiť zmierňovacie ustanovenie podľa § 39 ods.2 písm. d/ , ods. 4 Tr. zák., nemohol uložiť trest odňatia slobody v trvaní 2 roky, pretože v zmysle § 38 ods. 4 Tr. zák. bolo potrebné najprv zvýšiť dolnú hranicu trestu odňatia slobody o jednu tretinu trestnej sadzby zákonom ustanovenej. Takto by podľa § 212 ods.4 Tr. zák. a § 38 ods.4 Tr. zák. a § 39 ods.2 písm. d/, ods.4 Tr. zák. per analogiam, zákonným trestom odňatia slobody bol trest s dolnou hranicou vo výmere 42 mesiacov.

Krajský súd však zvažoval vzhľadom na obžalovaným urobené vyhlásenie o vine ako významnej poľahčujúcej okolnosti zohľadniť uvedenú skutočnosť aj pri výmere trestu čo najspravodlivejšie, s ohľadom aj na osobu obžalovaného, či charakter trestnej činnosti kladenej mu za vinu. Mal na výber dve možnosti, buď použitie ustanovenia podľa § 39 ods. 2 písm. d/, ods.4 Tr. zák. per analogiam, alebo priznať obžalovanému poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n/ Tr. zák. Využil možnosť priznania tejto poľahčujúcej okolnosti, čím sa obžalovanému vyrovnal pomer priťažujúcich a poľahčujúcich okolností na dva ku dvom a mohol mu v tomto prípade byť vymeriavaný trest odňatia slobody v rámci zákonom ustanovenej trestnej sadzby uvedenej v § 212 ods.4 Tr. zák. vo výmere tri roky až desať rokov. Krajský súd dospel k záveru, že takto vymeriavaný trest odňatia slobody je priaznivejší pre obžalovaného, a má aj všetky atribúty spravodlivosti.

Záujem všeobecnej (generálnej) prevencie nemôže viesť k uloženiu „represívneho“ trestu (ak takýto trest nevyplýva priamo zo zákona) tak, že sa uprednostní táto zložka trestu pred výchovnou zložkou trestu.

Preto uložený súhrnný 3 ročný nepodmienečný trest odňatia slobody, hoci je na dolnej hranici upravenej trestnej sadzby, je trestom zákonným, a zároveň spĺňa aj všetky kritériá na ukladanie trestov uvedené v § 34 ods. 1, ods. 4 Tr. zák. Takýto trest je plne spôsobilý v dostatočnej miere zabezpečiť nápravu a prevýchovu obžalovaného. Bolo potrebné však doplniť aj ustanovenie § 41 ods.2 Tr. zák. do výroku o treste, čo prvostupňový súd zrejme opomenul, keďže trest bol ukladaný za dva úmyselné trestné činy, z ktorých je aspoň jeden zločinom, spáchané dvoma skutkami. Uvedené pochybenie krajský súd napravil.

Krajský súd na výkon ním uloženého trestu odňatia slobody zaradil obžalovaného do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, pretože obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním tohto trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený pre úmyselný trestný čin. Taktiež zrušil výrok o treste uložený obžalovanému rozhodnutím Okresného súdu Prievidza sp.zn. OT/100/2017 zo dňa 13.10.2017, právoplatný dňa 04.11.2017, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia

na tento výrok obsahovo nadväzuje, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

Na základe týchto dôvodov preto odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok